

دکتر محمد ستاری^۱

دوفصلنامه دانشگاه هنر | شماره یک | بهار و تابستان ۸۷

میزان تأثیرپذیری اولین عکاس حرفه‌ای ایران از معاصرین اروپایی‌اش

نامه هنری تجسسی و کاربردی

۹۳

تاریخ دریافت مقاله : ۸۶ ۸ ۹
تاریخ پذیرش مقاله : ۸۶ ۹ ۱۲

چکیده

عکاسی به صورت داگرئوتیپی (انداختن عکس روی صفحه نقره‌ای) در سال ۱۸۳۹، همزمان با سلطنت محمد شاه قاجار در پاریس عرضه شد خبر این اختراع حدود چند ماه بعد به ایران رسید و رجال کشور مشتاق این هنر شدند. سه سال بعد در تهران دربار محمد شاه برای داشتن تجهیزات عکاسی ابراز تمایل کرد. روابط با فرانسه چندان مطلوب نبود و با انگلیس نیز نه چندان خوب به این ترتیب همسایه شمالی از فرصت استفاده کرد و یک دیپلمات را تعلیم عکاسی داده با دوربین داگرئوتیپی و دیگر وسائل مخصوص روانه تهران ساخت. در آغاز زمستان در حضور محمد شاه چند عکس برداشته شد. کمی بعد سه دوربین داگرئوتیپ در تهران وجود داشت در حالی که در اغلب کشورهای جهان هنوز عکاسی متداول نشده بود. اولین عکاس حرفه‌ای ایران آفارضا نام داشت. او اولین ایرانی‌ای بود که لقب «عکاس باشی» را از ناصرالدین شاه قاجار دریافت کرد. وی شاگرد کارلهیان عکاس فرانسوی تبار مقیم ایران بود. آثار ضا در سفرهای اول و دوم ناصرالدین شاه به فرنگ جزو همراهان بود و در پاریس آثار نادر عکاس معروف فرانسوی را دید. ضمناً با لوئیجی مونتابونه عکاس اهل ایتالیا که به ایران آمده بود، ملاقات داشت و شیوه کار وی را ارزیدیک مشاهده نمود. پژوهش حاضر تلاش دارد تا به میزان تأثیرپذیری آثار ضا از کارلهیان، نادر و مونتابونه بپردازد. این تحقیق با بررسی آلبوم‌های عکس کاخ گلستان و اسناد نوشتاری دوره قاجار صورت پذیرفته است.

واژه‌های کلیدی

آثار ضا، عکاس باشی، تاریخ عکاسی ایران، کارلهیان، مونتابونه، نادر، پرتره نگاری

Email: sattari@ut.ac.ir

۱- استادیار گروه آموزشی ارتباط تصویری و عکاسی پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران
شهر تهران، استان تهران